

**ROZWIĄZANIE ZADANIA Z KOŁOKWIUM Z PRAWA KARNEGO W DNIU
06.11.2024 R.**

Zarzuty:

1. Art. 438 pkt 2 kpk - Obraza przepisu postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, to jest art. 411 § 1 i/lub § 2 kpk poprzez przekroczenie terminu odroczenia wydania wyroku i ogłoszenie go w 15. dniu zamiast prowadzenia rozprawy od początku.
2. Art. 438 pkt 1a kpk - Obraza przepisu prawa materialnego w zakresie innym niż kwalifikacja prawna, tj. art. 11 § 3 kk poprzez przyjęcie jako podstawy wymiaru kary orzeczonej oskarżonemu art. 190 § 1 kk podczas gdy to przepis art. 288 § 1 kk przewidywał surowsze zagrożenie karą i to on winien stanowić tą podstawę.
3. Art. 438 pkt 1a kpk - Obraza przepisu prawa materialnego w zakresie innym niż kwalifikacja prawna, tj. art. 37a § 1 kk poprzez wymierzenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, podczas gdy minimalna wysokość kary grzywny orzekanej w oparciu o ten przepis wynosi 150 stawek dziennych.
4. Art. 438 pkt 3 kpk - Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść wyroku poprzez ustalenie, iż w sprawie nie zasły podstawy do orzeczenia wobec oskarżonego środków karnych w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej i zakazu kontaktowania z nią, podczas gdy przestępstwo groźby karalnej jakiego się dopuścił jest czynem skierowanym przeciwko wolności i jego popełnienie stosownie do treści art. 41a § 1 kk skutkować może orzeczeniem powyższych środków karnych (dopuszczalne jest również postawienie w tym zakresie zarzutu rażącej niewspółmierności kary poprzez nieorzeczenie w/w środków karnych).
5. Art. 438 pkt 4 kpk – Rażąca niewspółmierność (łagodność) kary wymierzonej oskarżonemu polegająca na wymierzeniu mu kary grzywny w dolnych rejonach ustawowego zagrożenia, podczas gdy jego zachowanie w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu, w tym używanie niebezpiecznego przedmiotu, wyczerpanie znamion występków skierowanych przeciwko odmiennym rodzajowo dobrom prawnie chronionym, popełnienie czynu umyślnie i w zamiarze bezpośrednim winny skutkować orzeczeniem wobec niego kary rodzajowo surowszej, to jest kary pozbawienia wolności.

Wnioski:

1. W przypadku podniesienia zarzutu opisanego w pkt 1 – wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.
2. W przypadku podniesienia zarzutów opisanych w pkt 2–5 – wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:
 - Przyjęcie jako podstawy prawnej orzeczenia o karze art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk (do zarzutu z pkt 2);

- Wymierzenie kary pozbawienia wolności w miejsce kary grzywny (w przypadku podniesienia zarzutu z pkt 5);
- Wymierzenie kary grzywny w wysokości co najmniej 150 stawek dziennych (w przypadku braku zarzutu z pkt 5 a podniesienia zarzutu z pkt 3);
- Orzeczenie na podstawie art. 41a § 1 kk zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na określoną odległość i kontaktowania się z nią w określonej formie na okres od 1 do 10 lat (do zarzutu z pkt 4).

Zakres i kierunek:

Apelacja winna zostać wywiedziona na niekorzyść oskarżonego od całości wyroku w przypadku podniesienia zarzutu z pkt 1 lub od części dotyczącej wymierzonej kary (zarzuty z pkt 2-5).

Apelacja powinna zwierać datę pomiędzy 21.10.2024 r. a 04.11.2024 r., sygn. akt II K 740/24, być skierowana do Sądu Okręgowego w Szczecinie za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Gryficach, zawierać podpis radcy prawnego Anny Wesołowskiej oraz adnotację o dwóch odpisach apelacji.

Przewodniczący Komisji
Marek Zabrdeniak
